

Գ Ո Ղ Գ Ո Թ Ա

(Գինոտոի)

Միսը՝ Գեղեցկի Գողգոթային վրայ խաչուած՝
Երազի փուշերը իր վշտաբեկ գլխին՝
Իր գողգոթուն տառապանքը երկնակապոյտին մէջ
կ'օրօրէ.
Սէրը՝ դժնդակ ու ստախոս՝ սոսկալի փերթի մը պէս՝
զանիկա կը բեւեռէ:

Խուսափող Անհունին մէջ ամեն ջահ գոգոնեցաւ:
Արինոտ զոհը՝ իր յօշոտուած կողէն
ձնշող գիշերին մէջ, տխրօրէն կ'աւանդէ
Իր հոգին՝ Իգէալը՝ որ գերեզման կ'իջնէ:
Ահ, կողկողազին, դանահարուած Քրիստոսներ,
Մեր արցունքները կոյսերու երկիւղած ծոցին մէջ
չեն ընկներ,
Անողոր Պատրանքը մեզ կը հեգնէ ու կը խածնէ...

Ու, յուսահատօրէն, կապուտցած մարդկութիւնը
Իր տաժանելի ճամբան կը բարձրանայ ու մա-
հուան մէջ,
Կախաղանի մը վրայ կը ցցէ իր սիրտը՝ որ կ'ա-
րինի պարապուծեան մէջ:

Թարգմ. Տ.